

ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Relationships between Family Support in Education and Achievement for
Sixth Grade Students in Prachuap Khiri Khan Province

แพรวนภา ปันฉิม^{1*}, พนิดา พานิชวัฒน์², จุฑามาศ แสงงาม³
Praewnapa Panchim^{*}, Panida Panidvadtana², Juthamas Saengngam³

¹นักศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

*Corresponding author e-mail: 6512681007@rumail.ru.ac.th

²ค.ด.(การวัดและประเมินผลการศึกษา)/ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

E-mail: panida.p@rumail.ru.ac.th

³ค.ด.(วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา)/ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

E-mail: juthamas@rumail.ru.ac.th

Received: October 30, 2023 / Revised: April 25, 2024 / Accepted: December 18, 2024

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2/2565 จำนวน 106 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลการวิจัย พบว่า การสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.288$) เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า การสนับสนุนด้านอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.238$) และการสนับสนุนด้านทรัพยากรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.274$)

คำสำคัญ : การศึกษาความสัมพันธ์, การสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This study examined the relationships between family support in education and academic achievement among sixth-grade students in a school in Prachuap Khiri Khan Province. The sample group consisted of 106 sixth-grade students enrolled in the second semester of the academic year 2022. The instrument used was a family support in education questionnaire. The statistics employed in data analysis included number, percentage, mean, standard deviation, and Pearson Product Moment Correlation. The results revealed that family support in education had a positive correlation with academic achievement at a .05 level of significance ($r = .288$). When analyzed by factors, emotional support demonstrated a positive correlation with academic achievement at a .05 level of significance ($r = .238$), and instrumental support also showed a positive correlation with academic achievement at a .05 level of significance ($r = .274$).

Keywords: A Study of Relationship, Family Support in Education, Academic Achievement

บทนำ

ปัจจุบันหลักการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติประกอบด้วย 4 หลักการ คือ 1) หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน 2) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง 3) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) หลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม สิ่งหนึ่งที่สำคัญสำหรับการจัดการศึกษาคือการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ซึ่งการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ๆ จะเห็นได้ว่าเป็นการมีส่วนร่วมของหลากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกัน สำหรับทางการศึกษายังพบปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มเด็กวัยเรียน โดยเฉพาะด้านความสามารถทางเชาว์ปัญญา (IQ) และความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) เด็กวัยเรียนของไทยส่วนใหญ่มี IQ ที่ต่ำกว่าค่ากลางมาตรฐานสากล ขณะที่ EQ มีคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่าระดับปกติ อาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น เศรษฐกิจ พื้นฐานของครอบครัว สภาพแวดล้อม และวิถีชีวิต แต่อีกสาเหตุหนึ่งที่สำคัญคือ การดูแลของครอบครัวหรือการสนับสนุนจากครอบครัว ดังนั้นสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา จึงเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง โดยการที่ผู้ปกครองสนับสนุนนักเรียนทางการเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แผนการศึกษาแห่งชาติ, 2560)

การสนับสนุนจากครอบครัว เป็นการที่บุคคลได้รับความช่วยเหลือ ความเอาใจใส่จากสมาชิกในครอบครัว ประกอบด้วย 2 ด้าน (King et al., 1995) ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ คือ การที่บุคคลรับรู้

ทัศนคติเชิงบวกและพฤติกรรมที่สนับสนุน ความเข้าใจ เอาใจใส่ ให้กำลังใจ รวมทั้งการให้คำแนะนำ และช่วยแก้ไขปัญหามาจากสมาชิกในครอบครัว และ 2) การสนับสนุนด้านทรัพยากร คือ การที่บุคคลรับรู้การสนับสนุนในด้านสื่ออำนวยความสะดวก ได้แก่ ด้านอุปกรณ์ต่าง ๆ ด้านการเงิน ด้านเวลา และด้านการแบ่งเบาภาระงาน เพื่อสนับสนุนบุคคลจากสมาชิกในครอบครัว การสนับสนุนจากครอบครัวช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมของการเรียน ปัจจุบันได้มีการศึกษาและวิจัยตัวแปรการสนับสนุนจากครอบครัวในหลากหลายแง่มุม เช่น ด้านพยาบาล ด้านการทำงานขององค์กร ด้านนักศึกษา เป็นต้น

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากการสนับสนุนจากครอบครัว พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ศึกษาการสนับสนุนจากครอบครัวในหลากหลายบริบท จากการศึกษาพบว่า การสนับสนุนจากครอบครัวสามารถประยุกต์ใช้ในงานวิจัยแบ่งออกเป็น 3 บริบท ได้แก่ 1) การแพทย์และพยาบาล (ทิพวรรณ ปานขาว, 2552; หทัยกาญจน์ เชาวกิจ, 2553; อติตยา คำทวี, 2560; ซาลีฮา สาและ, 2565) 2) ภาควิชาการและผู้ประกอบการ (สันธิติ แสงจันทร์เลิศ, 2554) (ธัญทิพย์ กองม่วง, 2558 และ 3) ทางการศึกษา 3.1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมและความพึงพอใจในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า การสนับสนุนทางสังคมซึ่งประกอบด้วย การสนับสนุนจากอาจารย์ ครอบครัว และเพื่อนส่งผลต่อความพึงพอใจในชีวิต นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ความพึงพอใจในชีวิต (ไพศาล แยมวงษ์, 2555) 3.2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อยเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 พบว่า ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่เล็กที่สุด แต่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะครอบครัวเป็นสถาบันที่ช่วยในการขัดเกลาพฤติกรรม เป็นที่ปรึกษาให้กันและกัน และส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ (ผกามาศ คงเกื้อ, 2561) 3.3) ศึกษาขวัญและกำลังใจในการศึกษาของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน พบว่า ครอบครัวมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อตัวนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งในการผลักดัน สนับสนุนทางการศึกษาให้กับนักศึกษา ทั้งในด้านกำลังใจ ด้านทุนทรัพย์ ที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวอย่างเหมาะสม ครอบครัวควรเข้าใจในสิ่งที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ และสามารถนำวิธีการแก้ปัญหาจากครอบครัวมาแก้ปัญหาด้านการเรียนได้อย่างเหมาะสม (สิทธิพร เกษจ้อย และคณะ, 2565) และ 3.4) งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนส่วนใหญ่ศึกษาภาพรวมและปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลากหลายองค์ประกอบ ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านเพื่อน ด้านครอบครัว หรือด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น (นัฐภูมิ รอดโฉม, 2563; ชินา ฮอดจ์สัน, 2564; พระณัฐภูมิ อคควทตโน, 2565) ซึ่งงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่ปรากฏที่จำแนกรายด้าน

นอกจากนี้ จากการที่ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2556 – 2566) พบว่า งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรดังกล่าวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกรายด้านมีจำนวนไม่มากนัก สะท้อนให้เห็นว่าการสนับสนุนจาก

ครอบครัวด้านการเรียนในด้านใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อเป็นข้อมูลและสารสนเทศในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์การสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร จำแนกตามรายด้าน โดยการสนับสนุนจากครอบครัวมีความสำคัญกับผู้เรียนในทุกระดับชั้น แต่ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นช่วงชั้นที่จะต้องศึกษาต่อในระดับชั้นสูงต่อไปและต้องได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากครอบครัวเพื่อช่วยประกอบการตัดสินใจในการเรียนต่อ ดังนั้นการสนับสนุนจากครอบครัวในด้านการเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออนาคตของผู้เรียน เพื่อประโยชน์กับผู้เรียนให้เกิดความพร้อมในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2/2565 จำนวน 132 คน

ตัวอย่าง

ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2/2565 ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดตัวอย่างด้วยโปรแกรม G*power โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวนขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 121 คน ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูลเป็นจำนวน 125 คน ในการเก็บข้อมูลจริง มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 106 คน อัตราการตอบกลับร้อยละ 84.80 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน ของ King et al. (1995) ประกอบด้วย ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) เกี่ยวกับ เพศ ผลการเรียน(เกรดเฉลี่ย) ผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง จำนวน 5 ข้อ และตอนที่ 2 แบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ด้าน คือ การสนับสนุนด้านอารมณ์ (Emotional Support) และการสนับสนุนด้านทรัพยากร (Instrumental Support) และข้อคำถาม จำนวน 18 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ของแบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน พบว่า แบบวัดทั้งฉบับมีค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 สามารถนำไปเก็บข้อมูลได้จริง (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2554) และตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) จากการทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่า แบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.877 สรุปได้ว่า แบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล จากสาขาวิชาการประเมินและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยส่งแบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนจำนวน 106 ฉบับ พร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังโรงเรียนที่เป็นประชากร โดยกำหนดวันขอรับแบบวัดคืน
3. ผู้วิจัยรับแบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนจากโรงเรียนที่เป็นประชากร
4. ผู้วิจัยรวบรวมแบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบวัดเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน โดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)

เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ดังนี้ (ประคองกรรณสูตร, 2542)

การแปลผล

ค่าระหว่าง $\pm 0.70 < r_{xy} \leq \pm 1.00$ มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

1.00

ค่าระหว่าง $\pm 0.30 < r_{xy} \leq \pm 0.69$ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

0.69

ค่าระหว่าง $\pm 0.00 < r_{xy} \leq \pm 0.29$ มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

0.29

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน คือนักเรียนทั้งหมด 106 คน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 61 คน (ร้อยละ 57.50) นักเรียนส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนอยู่ที่ 3.01 – 4.00 จำนวน 60 คน (ร้อยละ 56.60) นักเรียนส่วนใหญ่ที่แม่เป็นผู้ปกครอง จำนวน 64 คน (ร้อยละ 60.40) อาชีพของผู้ปกครองมากที่สุดคืออาชีพค้าขาย จำนวน 33 คน (ร้อยละ 31.10) และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนของนักเรียนมากที่สุดอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 34 คน (ร้อยละ 32.10) รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบวัดจำแนกตามระดับชั้นเรียนและข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	61	57.50
ชาย	45	42.50
รวม	106	100.00
ระดับผลการเรียน		
3.01 – 4.00	60	56.60
2.01 – 3.00	40	37.74
1.01 – 2.00	6	5.66
รวม	106	100.00
ผู้ปกครอง		
พ่อ	24	22.60
แม่	64	60.40
อื่นๆ	18	17.00
รวม	106	100.00
อาชีพผู้ปกครอง		
ข้าราชการ	15	14.20
ค้าขาย	33	31.10
รับจ้างทั่วไป	26	24.50
พนักงานบริษัท	14	13.20
เกษตรกร	3	2.80
อื่นๆ	15	14.20
รวม	106	100.00
รายได้ผู้ปกครอง		
25,001 บาทขึ้นไป	5	4.70
20,001 – 25,000 บาท	8	7.50
15,001 – 20,000 บาท	12	11.30
10,001 – 15,000 บาท	34	32.20
5,001 – 10,000 บาท	26	24.50
ต่ำกว่า 5,000 บาท	21	19.80
รวม	106	100.00

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) พบว่า การสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .228 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า การสนับสนุนด้านอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .238 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ และการสนับสนุนด้านทรัพยากรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .274 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตัวแปร	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	การสนับสนุนด้านอารมณ์	การสนับสนุนด้านทรัพยากร	การสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน (ภาพรวม)
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1.000			
การสนับสนุนด้านอารมณ์	.238*	1.000		
การสนับสนุนด้านทรัพยากร	.274**	.396**	1.000	
การสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน (ภาพรวม)	.288**	.947**	.670*	1.000
M	3.085	3.038	3.327	3.134
S.D.	.597	.471	.408	.389

* $p < .05$ ** $p < .01$

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า การสนับสนุนจาก ครอบครัวด้านการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า การสนับสนุนด้านอารมณ์ และการสนับสนุนด้าน ทรัพยากรมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า การสนับสนุนจาก ครอบครัวด้านการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ สาเหตุหลายประการ ได้แก่ 1) อาจจะมีปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และ 2) ธรรมชาติของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในช่วงวัยที่ไม่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง หรือไม่กล้าตัดสินใจ จึงทำให้ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองหรือคนในครอบครัวอย่างใกล้ชิด สอดคล้อง กับการศึกษาของ King et al. (1995) อธิบายได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน จากผู้ปกครองมากขึ้น ก็จะทำให้เด็กนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธัญ ทิพย์ กองม่วง (2558) ที่กล่าวว่า ครอบครัวเป็นหน่วยทางสังคมที่เล็กที่สุด เป็นแหล่งสนับสนุนแรกที่บุคคล จะได้รับ ปัจจัยที่ทำให้ครอบครัวมีความผาสุกและมั่นคงคือการที่สมาชิกในครอบครัวร่วมกันรับผิดชอบภาระ และช่วยกันแบ่งเบาหน้าที่ภายในครอบครัวด้วยความสมัครใจ เอาใจใส่เอื้ออาทรต่อกัน ทำให้ความสัมพันธ์ ของครอบครัวเป็นไปได้อย่างดี ครอบครัวจึงมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการทำงานของบุคคล สอดคล้องกับ ผกามาศ คงเกื้อ (2561) ที่กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่เล็กที่สุด แต่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะครอบครัวเป็นสถาบันที่ช่วยในการขัดเกลาพฤติกรรม เป็นที่ปรึกษาให้กันและกัน และส่งเสริมการเรียนรู้ ให้กับผู้เรียนได้ และสอดคล้องกับสิทธิพร เกษจ้อย และคณะ (2565) ที่กล่าวว่า ครอบครัวมีความสำคัญและมี อิทธิพลต่อตัวนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งในการผลักดัน สนับสนุนทางการศึกษาให้กับนักศึกษา ทั้งในด้านกำลังใจ ด้านทุนทรัพย์ ที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวอย่างเหมาะสม ครอบครัวควรเข้าใจในสิ่งที่ผู้เรียนกำลัง ศึกษาอยู่ และสามารถนำวิธีการแก้ปัญหาจากครอบครัวมาแก้ปัญหาด้านการเรียนได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น การสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน เช่น 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ ผู้ปกครองมีความเข้าใจ เอาใจใส่ ให้กำลังใจ รวมทั้งคำแนะนำนักเรียน 2) การสนับสนุนด้านทรัพยากร ผู้ปกครองจัดหาอุปกรณ์การเรียนหรือ ชิ้นงาน รวมถึงให้เวลานักเรียน เป็นต้น ซึ่งมีส่วนสำคัญที่สามารถพัฒนาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการศึกษาในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การสนับสนุนจากครอบครัวทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนั้น การสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนเป็นแหล่งสนับสนุนแห่งแรกที่นักเรียนจะได้รับ ครอบครัวสามารถให้การสนับสนุนทางการเรียนของนักเรียนด้านอารมณ์และด้านทรัพยากร ผู้บริหารโรงเรียนและคุณครูควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน เพื่อให้การสนับสนุนทางการเรียนด้านอารมณ์และทรัพยากร เช่น ผู้ปกครองให้กำลังใจนักเรียนอยู่เสมอ คอยสอบถามเรื่องการเรียนและภาระงานจากโรงเรียน สนับสนุนทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งจะให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ จึงอาจจะศึกษาศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่เกี่ยวข้องหรือความสัมพันธ์ของตัวแปรอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเรียน

รายการอ้างอิง

- ชีนา ฮอดจสัน, มะลิวัลย์ โยธารักษ์และ วันฉัตร ทิพย์มาศ (2564). ปัจจัยการบริหารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. *Journal of Graduate MCU KhonKaen Campus*, 8(2), 165-177
- ชาลีสา สาและ, เพลินพิศ ฐานิวัฒนานนท์ และจารุวรรณ กฤตย์ประชา. (2565). ผลของโปรแกรมส่งเสริมการจัดการตนเองร่วมกับแรงสนับสนุนจากครอบครัวต่อพฤติกรรมป้องกันการกลับเป็นซ้ำและความดันโลหิตในผู้สูงอายุมุสลิมโรคหลอดเลือดสมองขาดเลือด. *วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์*, 42(2), 48-51
- ทิพวรรณ ปานขาว, (2552), *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลการสนับสนุนจากองค์การ การสนับสนุนจากครอบครัวกับคุณภาพของงานและครอบครัว* ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR), <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/18063>

- ัญญัติพงษ์ กองม่วง, (2558), การศึกษาอิทธิพลของการสนับสนุนงานจากครอบครัวต่อการตั้งใจลาออก จากงานของพนักงาน ผ่านงานที่ขัดแย้งกับครอบครัว และความเหนื่อยหน่ายในงาน. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. TU Digital Collections. http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis2015/TU_2015_5506035152_3442_2104.pdf
- นัฐวุฒิ รอดโฉม (2563). ปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำหน่ายเห็ดหลีกสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์โรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยาการกรมแพทย์ทหารเรือ. *วารสารวิชาการโรงเรียนนายเรือด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศึกษาศาสตร์*, 7(1), 135-148
- ประคอง กรรณสูตร. (2542). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. ตำนสุทธาการพิมพ์.
- ผกามาศ คงเกื้อ. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อยเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา]. Burapha University Library, <https://buuir.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/7724>
- พระณัฐวุฒิ อคคทวฒโน, พระมหาญาณวัฒน์ ฐิตวฑฒโน และ ลำพอง กลมกุล (2565). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ฯ*, 9(3), 12-22
- สันฐิติ แสงจันทร์เลิศ, (2554), ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ การสนับสนุนจากครอบครัว และความเครียดของผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. TU Digital Collections.
- สิทธิพร เกษจ้อย และคณะ. (2566). ขวัญและกำลังใจในการศึกษาของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ในสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อโควิด 19. *วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง*, 12(1), 52-67
- หทัยกาญจน์ เขาวกิจ, (2553), ผลของโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนจากครอบครัวต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้ป่วยสูงอายุโรคไต. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR),
- อติทยา คำทวี, (2560), ผลของโปรแกรมการสนับสนุนครอบครัวต่ออาการซึมเศร้าในผู้ป่วยจิตเภทระยะแรก. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR),
- Clark-Carter, D. (2005). Percentiles. In B.S. Everitt & D.C. Howell (eds.), *Encyclopedia of Statistics in Behavioral Science*, 3, 1539-1540.

King, L.A., Mattimore, L.K., King, D. W., & Adams, G.A. (1995). Family Support Inventory for Workers: A new measure of perceived social support from family member. *Journal of Organizational Behavior*, 16(3), 235-258.